

מה כתיב, (בראשית ל) ותצא לאה לקראתו. אמא עלאה לגבי ברא יחידא. ותאמר אלי תבוא, תחות גדפאי לברכא לך, ולרוואה לך בתפנוקין ועדונין עלאין. הא עידן רעוא וענוגא למיהב לך נייחא דרוחא עלאה, לגבי ההוא שדה, עד לא יתוקד בתוקפא דיצחק.

כיון דנקטא ליעקב תחות גדפאה, כדין (שם) וישכב עמה בלילה הוא. הוא, דסתים מכלא, הוא. דכל ברכאן וכל קדושין נפקי מתמן. יעקב לא כתיב אלא הוא. מאן דאתחזי לאתערא לגבה.

ועד דלא זמין לגבה תחות גדפאה, מאן דנקיט אינון קדישאן (קדושאן) וברכאן לא אתמלי מנקודה טמירא, ההוא עלמא עלאה. ועל דא דודאים מתערי כלא, וכלא כגוונא דרזא עלאה. ראובן מאי ראובן, קדשא ברין הוא שוי שמקו בארעא, דכתיב (תהלים מו) לכו חזו מפעלות יי אשר שם שמות בארץ.

ויקח לו יעקב מקל לבנה וגו', (בראשית ל) מתניתין, רעווא דעובדא, קטרי דמהימנותא, קל קלא דקליא אתער מעילא לתתא, אנו

לשון הקודש

יעקב, אלא הוא, מי שראוי להתעורר אליה.

וטרם מזמן אליה תחת כנפיה, מי שלוקח אותם הקדושים והתקדשות והברכות, לא מתמלא מהתקדדה הפמירה, העולם העליון ההוא. ועל כן הדודאים מעוררים הכל, והכל כמו שפוד עליון. ראובן, מה זה ראובן? הקדוש ברוך הוא שם שמות בארץ, שבתוב (תהלים מו) לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ.

ויקח לו מקל לבנה וגו'. משנה. הרצון

אביו, והוא עלה פאותו הזמן למעלה. מה כתוב? ותצא לאה לקראתו. האם העליונה, לבן היחיד. ותאמר אלי תבוא, תחת כנפי, לברך אותך ולהרוות אותך בתפנוקים ועדונים עליונים. הנה עת רצון וענג לתת לך נחת רוח עליונה לאותה השדה טרם שישאר בחזק של יצחק.

כיון שלקחה את יעקב תחת כנפיה, אז וישכב עמה בלילה הוא. הוא – שנסתר מן הכל. הוא – שכל הברכות וכל התקדשות יוצאות משם. לא כתוב

פְּתִיחִין עֵינִין הוּיָנוּ. גִּלְגָּלָא אַסְחַר מֵעִילָא לְכַמָּה סְטָרִין, קָל
נְעִימוּתָא אַתְעָר. אַתְעָרוּ נְיִמִין דְּמִיכִין דְּשִׁינְתָא בְּחוּרִיהוּן, וְלֹא
יִדְעִי וְלֹא מִסְתַּכְלֵן, וְלֹא חֲמָאן. אַטְיִמִין אוּדְנִין, כְּבִדִין דְּלַבָּא, נְיִמִין
וְלֹא יִדְעִין. אוּרִייתָא קְיִמָּא קַמִּייהוּ, וְלֹא מְשַׁגְיַחִין וְלֹא יִדְעִי בְּמָה
מִסְתַּכְלֵן, חֲמָאן וְלֹא חֲמָאן. אוּרִייתָא רַמַּאת קָלִין אַסְתַּכְלוּ טַפְשִׁין,
פְּתַחוּ עֵינִין, וְתַנְדְּעוּן. לִית מָאן דִּישְׁגַּח, וְלִית מָאן דִּירְכִין אוּדְנִיה,
עַד מָה תְּהוּוֹן בְּגוּ חֲשׂוּכָא דְרַעוּתִיכוּ. אַסְתַּכְלוּ לְמַנְדַּע, וְאַתְגְּלִי
לְכוּן נְהוּרָא דְנְהִיר.

בְּזַמְנָא דִּיעֲקֹב שְׁלִימָא, מְגוּ עָאקוּ דְאַרְעָא וּרְשׁוּ אַחְרָא, בְּגוּ דְרַגִּין
נוֹכְרָאִין דְּחָה לְכַלְהוּ, וּבְרִיר חוּלְק עַדְבִּיה וְאַחְסַנְתִּיה.
נְהוּרָא מְגוּ חֲשׂוּכָא, חֲכַמְתָּא מְגוּ טַפְשׁוּתָא, וְאוּקִיר לִיה לְמֵאֲרִיה
כַּד הָוָה קָאִים בְּגוּ רְשׁוּתָא דְאַל זֶר. עַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כט) לֹא
עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ.

וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב, (בראשית ל) בְּרִיר לִיה לְחוּלְקִיה לְעַדְבִּיה, מִקַּל לְבָנָה
לַח, סְטָרָא דִּימִנָּא, גְּוֹן חוּר. לַח, סְטָרָא אִיהוּ דְּמִים. וְלוֹז,

לשוון הקודש

תהיו בתוך החשכה של רצונכם?
הסתכלו לדעת, ויתגלה לכם האור
המאיר.

בְּזַמְנָא שְׁיַעֲקֹב הַשְּׁלָם, מִתּוּךְ הַצָּרָה שֶׁל
הָאָרֶץ וְרִשׁוּת אַחְרֵת, בְּתוּךְ דְּרַגּוֹת
זְרוֹת דְּחָה אֶת כָּלָם, וּבְחַר חֶלֶק גּוֹרְלוֹ
וְנַחֲלָתוֹ, הָאֹר מִתּוּךְ הַחֲשֵׁכָה, חֲכַמָּה
מִתּוּךְ הַטַּפְשׁוּת, וּכְבִד אֶת רְבוּנוּ,
כְּשֶׁהִיא עוֹמֵד בְּתוּךְ הַרְשׁוּת שֶׁל אֵל זֶר.
עַל כֵּן כְּתוּב (ישעיה כט) לֹא עֲתָה יְבוּשׁ
יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ.

וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב (בראשית ל), בְּחַר לוֹ לְחֶלְקוֹ
וְלַגּוֹרְלוֹ, מִקַּל לְבָנָה לַח, צַד יְמִין, גְּוֹן

שֶׁל הַמַּעֲשֶׂה, קִשְׁרֵי הָאִמּוּנָה, קוֹל הַקּוֹל
שֶׁל הַקּוֹלוֹת, מִתְעוֹרֵר מִמַּעַלָּה לְמַטָּה.
אֲנוּ הָיִינוּ פְּתוּחֵי עֵינַיִם. הַגְּלָגַל סוֹבֵב
מִמַּעַלָּה לְכַמָּה צְדָדִים, קוֹל שֶׁל נְעִימוּת
הַתְעוֹרֵר. הַתְעוֹרֵרוּ יִשְׁנִים נִרְדָּמִים
שֶׁשָּׁנָה בְּנַחֲרִיהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּכְלִים וְלֹא רוֹאִים, אֲטוּמֵי אֲזַנִּים,
כְּבִדֵי לֵב, יִשְׁנִים וְאִין יוֹדְעִים, הַתּוֹרָה
עוֹמֵדֵת לְפָנֵיהֶם וְלֹא מְשַׁגְיַחִים וְלֹא
יוֹדְעִים בְּמָה מִסְתַּכְלִים, רוֹאִים וְלֹא
רוֹאִים. הַתּוֹרָה מְרִימָה קוֹלוֹת: הַסְתַּכְלוּ
טַפְשִׁים, יִפְתְּחוּ הָעֵינַיִם וְתַדְעוּ. אִין מִי
שִׁישְׁגִיחַ, אִין מִי שִׁירְכִין אֲזַנּוֹ. עַד מְתִי

דא סטרא דשמאלא, סומקא כוורדא. וערמון, פליל דא בדא. וכלהו אחיד ימינא חוורא בגווניה, וסלקא בהו. דכתוב מחשף הלבו, דאף על גב דאחיד לתרין סטרין, נטל (ס"א נטה) חולקיה לסטר ימינא, ואגליף בכלא, בהאי סטרא ובהאי סטרא, פדין אקרי גבר שלים, שלים בכלא.

מה כתיב בתריה, (שם) והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות וגו'. סטרא דסטרין, לחכימי לבא אתמסר. בגו משריין עלאין קדישין אית דרגין עלאין אליו על אליו, אליו פנימאין, ואליו לבר. אינון פנימאין מתקשרין במלכא קדישא, ומתקשרין בישראל, בגין קדישין לקדשא בריה הוא, ואליו אקרון הצאן המקשרות, משריין דאינון מקשרות, עילא ותתא.

בשעתא דתיאובתא דלהון לגבי זוהרא עלאה דלעילא. עמודא דאמצעיתא, יעקב שלימא נטל אינון מקלות, תפלין דרישא, ברהטים, אטר ודוכתא, לדיורי תפלין. ומהכא נטלי נהורא וזיוא, כל חילין ומשריין עלאין, אינון דמתקשרין לעילא

לשון הקודש

מדרגות עליונות אלו על אלו, אלו פנימיים ואלו לבחון. אלו הפנימיים מתחברים במלך הקדוש, ומתחברים בישראל, בגים קדושים להקדוש ברוך הוא, ואלו נקראות הצאן המקשרות, מחנות של אלו מקשרות, מעלה ומטה. בשעה שהתשוקה שלהם לגבי זוהר העליון שלמעלה, עמוד האמצעי, יעקב השלם לקח אותם המקלות, תפלין של ראש, ברהטים, מקום ומושב, להנחת התפלין. ומפאן לוקחים אור וזיו כל החילות ומחנות העליונים, אלו

לבן. לח, הוא צד של הפנים. ולו, זה צד של השמאל, אדם בורד. וערמון, כלול זה בזה. וכלם אחוזי הימין הלבן בצבעו ועולה בהם, שכתוב מחשף הלבן, שאף על גב שאוחזי לשני הצדדים, לוקח ונוטה חלקו לצד ימין, ונחקק בכלם, בצד זה ובצד זה, אז נקרא גבר שלם, שלם בכל.

מה כתוב אחריו? (שם) והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות וגו'. סטר הסתרים לחכימי לב נמסר. בתוך מחנות עליונים קדושים יש

ומתקשרן לתתא. כיון דאינון נטלין מגו רהטין שקתות המים, כידן, אינון הוו מקורין ומבועין לנחתא לתתא ולמיהב לכלא.

ובגין כן, אפריש יעקב בין דרגין עלאין קדישין, לדרגין אחרנין, דשאר עממין. כמה דאת אמר, (בראשית ל) וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. (אינון) עדרים אפריש ליה לגרמיה, דלא יהא ליה חולק בשאר עממין, כמה דאפריש ליה, דרגי דמהימנותא לעילא, לחולקיה ועדביה, הכי אצטריך לאפרשא דרגין דמשרין קדישין לתתא, לקשרא לון בהדיה, באינון היכלין דמטרוניתא.

וכלהו רשימין, ברשימו דמלכא עלאה. כמה דישראל, רשימין לתתא, בין כל שאר עממין, אוף דרגין דמשרין עלאין, רשימין אינון לחולקיה (דקודשא) לקודשא ברין הוא, בין כל שאר חילין, ומשרין עלאין. ועל דא בריר יעקב אינון לחולקיה ועדביה, רשימין לחולקא (ברוא) דמהימנותא, (ס"א ובגין כן כתיב כי יעקב בחר לו יה וישראל לסגולתו. יה עלאה איהו בריר חולקיה ועדביה רוא

לשון הקודש

מדרגות של מחנות קדושים למטה, לקשר אותם עמו באלו ההיכלות של הנבירה.

ובכלם רשומים בסימן של המלך העליון, כמו שישראל רשומים למטה בין כל שאר האמות, אף מדרגות של מחנות עליונים רשומים הם לחלקו ושל הקדשהו של הקדוש ברוך הוא בין כל שאר החילות ומחנות עליונים. ועל זה ברר יעקב את אלו לחלקו ונורלו, רשומים לחלק (בסוד) של האמונה, ומשום כן כתוב כי יעקב בחר לו יה וישראל לסגולתו. זה

שמתקשרים למעלה ומתקשרים למטה. כיון שאלו לוקחים מתוך הרהטים שקתות המים, אז אלו היו מקורות ונביעות להוריד למטה ולתת לכלם.

ומשום כן הפריש יעקב בין המדרגות העליונות הקדושות למדרגות האחרות של שאר העמים, כמו שנאמר (בראשית ל) וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. (אלו) עדרים הפריד לו לעצמו, שלא יהיה לו חלק בשאר האמות, ובמו שהפריש לו מדרגות האמונה למעלה לחלקו ולנורלו, כן צריך להפריש

דמיהימנותא) אוף הכי קדשא בריהו הוא, בריר ליה, מפל שאר חילין ומשריין דעלמא.

ומשריין עלאין, מתפרשאן אלין מאלין. בשעתא דזהרא דנורא, בנהירו דשכינתא אתגליא, פל אינון דרגין אחרנין, אתכספון, ומתעטפי מהווא זהרא ולא יכלו לקרבא לגביה. וכל אינון תקונין (ס"א דרגין) קדישין, דאינון תקונא דיליה. בשעתא דאתגליא ההוא זהרא, מיך תדאן וסלקון לאתקרבא בהדיה, ולא תקשרא לגביה, ואיהו בהו אתתקנת, (אתתקון) וסתרא דא (בראשית ל) והיו העטופים ללבן והקשורים ליעקב.

ואצטריף לבררא (ס"א לבררא) ולא תפרשא דרגין קדישין (ס"א לחולקיה) דחולקיה. מאינון דרגין דשאר עמין, ובכלא אצטריף יעקב קדישא (ס"א בוכרא דקדשא בריהו הוא לאתקרבא) ועל דא קדשא בריהו הוא כתיב באורייתא, מהימנותא דיליה, בגו סטרי (ס"א סטרי) מלין אלין. זכאה חולקיה.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. (בראשית לב) מתניתין, תוקפי דהורמני, זקיפין מלעילא, ושננא דחרבא דמלהטא

לשון הקודש

אצלו, והוא בהם נתקן, וסוד זה – (בראשית ל) והיה העטפים ללבן והקשורים ליעקב.

וצריף לברר ולבררן ולהבדיל מדרגות קדושות וס"א לחלקן של חלקו מאלו המדרגות של שאר העמים, ובכלם צריף יעקב הקדוש וכבוד של הקדוש ברוך הוא להתקרב, ועל זה הקדוש ברוך הוא כתב בתורה, אמונה שלו, בתוך צדדי וס"א סטרין מלים אלו. אשרי חלקו.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי

עליון הוא, ברר חלקו ונרלו סוד האמונה אף כף הקדוש ברוך הוא ברר לו מפל שאר צבאות ומחנות של העולם.

ומחנות עליונים נפרדים אלו מאלו. בשעה שזהר של אש בהאררת השכינה מתגלה, פל המדרגות האחרות האלו מתבזשות, ומתכסות מהזהר ההוא, ולא יכלו להתקרב אליו. וכל אלו התקונין ומדרגותו הקדושים, שהם תקונין שלו. בשעה שמתגלה הזהר ההוא, מיך שמתים ועולים להתקרב עמו ולהתקשר

מִמָּנָא עַל כָּל (ס"א כָּמָה) חִילִין וּמִשִּׁירֵין.

ההוא חרְבָא מְלֵהטָא, היא חרְבָא סוּמְקָא. דְכְתִיב, (ישעיה לד) חֶרֶב לִי מְלֵאָה דָם. ההוא חרְבָא דְתְלִיא בֵיהּ הַפּוּכָא, אִינוּן דְמֵהֶפְכִי לְכָמָה גְוּוּנִין. הוא נְשִׁינ, הוא גּוּבְרִין, בְּסִטְרִין סְגִיאִין, מִתְפָּרְשִׁין גְוּוּנִין אַחֲרָנִין לְכָמָה דְרָגִין.

מִסְטָרָא דְאִלְנָא דְחִי, נְפָקִי אִינוּן. דְמִתְיַחֲדִי בִיחודָא בְּקִשׁוּרָא. קְדִישִׁין אֵלִין, אֲשַׁתְּאָבֵן תְּדִיר מְטַל הַשָּׁמַיִם, שְׁמִיהּ דְאַלְקִים, אֲתַתְּקִין בְּהוּ. (ס"א ועל דא אמר משמני הארץ ואתתקון) בְּאַרְבַּע סִטְרִין דְעֵלְמָא, אֲתַעְבִּידוּ סְמְכִין דְפְרִסְיָא. כְּלֵהוּ מְרַגְלִיטִין, שְׁיִיפִין וְסְמְכִין, לָא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמָא. מְגוּ דָא שְׁמָא, אִינוּן קִשׁוּרִין דִּיעֻקְב, דְבָרִיר לְחוּלְקִיהּ. וּמִתְקֻשְׁרֵן בְּשְׁמָא דָא, כְּלֵהוּ נְפָקוּ (בְּעֵרְב).

וְיַעֲקֹב כִּד נֶפֶק לְמִיזֵל לְאַרְחִיהּ, לְאַרְבַּע סִטְרִין אֶקִיפוּ לֵיהּ, לְאַרְבַּע זְוּוּיִין דְעֵלְמָא נְטְרוּ לֵיהּ, בְּשַׁעֲתָא קֵלָה אֲתַרְגִּישׁ מְאִילְנָא (ס"א מאתר) לְעֵילָא, לְמִיטְר אִילְנָא דְלִתְמָא, וּכְדִין (בראשית ל) וַיֹּאמֶר

לשון הקודש

השם של אלהים מתתקן בהם. ועל זה אמר משמני הארץ ונתקון בארבעה הצדדים של העולם נעשו לעמודי הכפא. כלם מְרַגְלִיטִין וְאִיבְרִים וְעִמּוּדִים, לָא נְפָרְדִים לְעוֹלָם מִתּוֹךְ הַשָּׁם הַזֶּה, הֵם הַקְּשָׁרִים שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁבָחָר לְחִלְקוֹ וְנִקְשָׁרִים בְּשֵׁם הַזֶּה, כְּלָם יַצְאוּ וּבְעֵרְבוּ.

וְיַעֲקֹב, כְּשִׁיזָא לְלַכְתָּ לְדַרְבּוֹ, הַקִּיפוּ אוֹתוֹ לְאַרְבַּעַה צְדָדִים. לְאַרְבַּעַה הַזְוּוּיֹת שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁמְרוּ אוֹתוֹ. בְּשַׁעֲתָא קֵלָה הִתְרַגַּשׁ מִהַעֵץ וּפְהִמְקוּם שֶׁלְמַעְלָה לְשֹׁמֵר אֶת הָעֵץ שֶׁלְמַטָּה, וְאִזּוּ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אלהים. משנה. חֲזָקִי הַשָּׁרִים זְקוּפִים מְלַמְעֵלָה, וְלֵהט הַחֶרֶב הַשְּׁנוּנָה מְמַנָּה עַל כָּל וּכְמֵהוּ הַצְּבָאוֹת וְהַמְּהַנּוֹת.

אוֹתָהּ הַחֶרֶב הַלּוֹהֶטֶת הִיא חֶרֶב אֲדָמָה, שְׁכַתּוּב (ישעיה לד) חֶרֶב לְה' מְלֵאָה דָם. הַחֶרֶב הַזֹּאת שְׁתַּלּוּיָהּ בֵּיהּ הַהַפּוּךְ, הֵם שְׁמֵתֵהֶפְכִים לְכָמָה צוּרוֹת. הוּא נְשִׁים, הוּא גְבָרִים, בְּצַדִּים רַבִּים, נְפָרְדוֹת הַצּוּרוֹת הָאֲחֵרוֹת לְכָמָה דְרָגוֹת. מִתְחַצֵּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הֵם יוֹצְאִים, שְׁמֵתֵיחֲדִים בִּיחוד בְּקִשְׁר. אֵלוּ הַקְּדוּשִׁים נְשֹׂאכִים תְּמִיד מְטַל הַשָּׁמַיִם.

יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. כִּדְיִן (בראשית ל) וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תָּא חֲזִי, שְׁלֵמוֹתֶיהָ דִּיעֲקֹב, דְּלֹא בָעָא לְמִיזֵל אֶלָּא
בְּרִשׁוֹתֶיהָ דְּלָבֹן, וְאִי תִימָא, זְמָנָא אַחְרָא אַמְאִי לָא. אֶלָּא בְּגִין
דְּדַחִיל יַעֲקֹב דְּלֹא יִשְׁבּוֹק לִיה, וַיִּשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין בְּאַרְעָא
אַחְרָא. וְעַל דָּא כִּיּוֹן דְּחָמָא דְּמָטָא שְׁעָתָא דְּבִנְיָמִן, בְּרַח. כְּמָה דְּאָתָּ
אָמַר, (בראשית לא) וַיְבָרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. דְּכִיּוֹן דְּאִתְּלִיד בְּנִימָן,
אִתְּקַשְׁר שְׁכִינְתָא בְּכָלְהוּ שְׁבַטִין, וְנָטַל בֵּיתָא בְּהוּ. וַיַּעֲקֹב הָוָה יָדַע
בְּרוּחָא דְּחֻכְמָתָא, דְּכַד יִשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין, דְּשְׁכִינְתָא תִתְקַשְׁר
בְּהוּ, וְרַחֵל תָּמוֹת, וְאִיהִי נָטְלָא בֵּיתָא.

וְתָא חֲזִי, הָכִי אוֹלִיפְנָא, עֲלָמָא תִתְאַה, אִתְּחֲזִי לִיה לִיעֲקֹב, כְּמָה
דְּאִתְּחֲזִי לִיה לְמִשָּׁה, אֶלָּא דְּלֹא יְכִילַת, עַד דְּהוּוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין
בְּבֵיתָא, לְאִתְּקַשְׁרָא בְּהוּ. וְכִדְיִן, אִתְּדַחִיית רַחֵל, וְנָטְלַת אִיהִי בֵּיתָא
בְּכָלְהוּ שְׁבַטִין, וְהוּוּ עֲקָרָא דְּבֵיתָא. וְכִדְיִן (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת
הַבַּיִת. אָמַר יַעֲקֹב, הָא מָטָא זְמָנָא דִּישְׁתַּלְּמוּ י"ב שְׁבַטִין, וְוּדְאִי
עֲלָמָא דְּלַעֲיִלָא יִיחֹת לִיה לְבֵיתָא, וְאִתְּקַשְׁרָא (נ"א)

לשון הקודש

וַיַּעֲקֹב הָיָה יוֹדֵעַ בְּרוּחַ הַחֻכְמָה, שֶׁכַּאֲשֶׁר
יִשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשְׂרֵי הַשְּׁבַטִים,
שֶׁהַשְּׁכִינָה תִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם וְרַחֵל תָּמוֹת,
וְהִיא נֹטְלַת אֶת הַבַּיִת.

וּבֵּיא וְרָאָה, כִּדְ לְמַדְנֵוּ, הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן
רְאוּי לוֹ לִיעֲקֹב כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְמִשָּׁה, אֶלָּא
שְׁלֵא יְכַלָּה עַד שֶׁהָיוּ שָׁנִים עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים
בְּבֵית לְהִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם, וְאִזּוֹ נִדְחָתָהּ
רַחֵל, וְהִיא נֹטְלָה אֶת הַבַּיִת עִם כָּל
הַשְּׁבַטִים וְהִיָּתָה עֲקָרַת הַבַּיִת, וְאִזּוֹ (תהלים
קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת. אָמַר יַעֲקֹב,
הִנֵּה הִגִּיעַ הַזְּמַן שִׁישְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשְׂרֵי

כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. אִזּוֹ וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בֵּיא רָאָה אֶת שְׁלֵמוֹתוֹ
שֶׁל יַעֲקֹב שְׁלֵא רָצָה לְלַכֵּת אֶלָּא
בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל לָבֹן. וְאִם תֹּאמַר, בְּפַעַם
אַחֶרֶת לְמָה לָא? אֶלָּא מִשּׁוּם שִׁיעֲקֹב
פָּחַד שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וַיִּשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים
עֶשְׂרֵי הַשְּׁבַטִים בְּאַרְצֵי אַחֶרֶת. וְעַל כֵּן,
כִּיּוֹן שְׂרָאָה שֶׁהִגִּיעָה הַשְּׁעָה שֶׁל בְּנִימָן,
בְּרַח, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר וַיְבָרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנוֹלַד בְּנִימָן, נִקְשְׁרָה הַשְּׁכִינָה
עִם כָּל הַשְּׁבַטִים, וְנָטְלָה אֶת הַבַּיִת עִמָּם.

עֲלָמָא דְלַעִילָא יַיְחִוּת לִיה בְּבֵיתֶיהָ, וְאַתְקַשְׁרָא) בְּהוּ, וּמִסְכְּנָתָא דָּא אַתְדַּחֲיָא
 קַמֵּיהָ. אֵי תִימּוֹת הֶכָּא, לָא אָפוּק מִכָּאן לְעַלְמִין. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא
 בְּאַרְעָא דָּא, לָא אַתְחֲזִי לְאַשְׁלָמָא בֵּיתָא. בְּגִין כֶּךָ, (בראשית ל) וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף, עַד לָא יִשְׁתַּלְּמוּ שְׁבַטֵין.
 שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאֵי כָּל מְלוֹי דְרַבִּי יְהוּדָה שְׁפִיר, וְדָא
 סְלִיק עַל כֻּלָּא. וְאֵי תִימָא, אֲמַאי לָא אָזַל לִיה לְאַרְחִיָּה מִיָּד. אֲלֵא,
 כָּל זְמַנָּא דְרָחֵל לָא מִתְעַבְרָא מִבְּנֵימִין, אַתְעַכַּב תַּמָּן. כִּיּוֹן דְמִטָּא
 זְמַנָּא דְבְנֵימִין, עָרַק, וְלֹא בְעָא רְשׁוּתָא. בְּגִין דְלֹא יִתְעַכַּב תַּמָּן,
 וְאַתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּכֻלְהוּ שְׁבַטֵין, בְּאַתֵּר דְאַצְטְרִיף. (ע"כ סתרי תורה).

לשון הקודש

דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה יָפִים, וְזֶה עוֹלָה עַל
 הַכֹּל. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה לֹא הִלְךְ לוֹ
 לְדַרְכוֹ מִיָּד? אֲלֵא כָּל זְמַן שְׁרָחֵל לֹא
 הִתְעַבְרָה מִבְּנֵימִין, הִתְעַכַּב שָׁם. כִּיּוֹן
 שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁל בְּנֵימִין, בָּרַח, וְלֹא בִקֵּשׁ
 רְשׁוּת, בְּדֵי שְׁלֵא יִתְעַכַּב שָׁם, וְהִתְחַבֵּר
 יַעֲקֹב עִם כָּל הַשְּׁבַטִים בְּמָקוֹם שְׁצִרִיף.

ע"כ סתרי תורה

הַשְּׁבַטִים, וְדָאֵי שְׁהַעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה יָרַד
 לוֹ לְבֵית וַיִּתְקַשֵּׁר וְהַעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה יָרַד לוֹ
 בְּבֵיתוֹ וְהִתְקַשְׁרוּ בָהֶם, וְהִעֲנִיָּה הַזֹּאת
 נִדְחִית לְפָנָיו. אִם תִּמּוֹת כָּאן, לֹא אֵינָא
 מִכָּאן לְעוֹלָמִים. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּאַרְץ
 הַזֹּאת לֹא רָאוּי לְהַשְׁלִים אֶת הַבֵּית. מִשּׁוּם
 כֶּךָ, (בראשית ל) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת
 יוֹסֵף, טָרַם שִׁישְׁתַּלְּמוּ הַשְּׁבַטִים.
 שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאֵי שְׁכָּל

פְּרַשְׁת וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח (תהלים)
 כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֹךְ בְּכָל
 דְּרָכֶיךָ, הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא
 דְּבַר נָשׁ אָתִי לְעֵלְמָא, מִיַּד אֲזִדְמָן פְּהַדִּיה יִצַּר הָרַע
 דְּאִיהוּ מְקַטְרַג לִיה לְבַר נָשׁ תְּדִיר כְּמָה דְּאֵת אָמַר,
 לְפַתַּח חֲטָאת רֹבִץ. מָאי חֲטָאת רֹבִץ, דָּא
 יִצַּר הָרַע.

וְדוֹד הָכִי נָמִי קָרִייה חֲטָאת דְּכִתִּיב, (תהלים נא)
 וְחֲטָאתִי נִגְדִי תָּמִיד, בְּגִין דְּאִיהוּ עֶבֶד לִיה
 לְבַר נָשׁ כָּל יוֹמָא לְמַחְטֵי קַמִּי מְאִרִּיה, וַיִּצַּר
 הָרַע דָּא לָא אֶתְעַדִּי מִבַּר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּאֶתְיָלִיד
 בַּר נָשׁ לְעֵלְמִין. וַיִּצַּר הַטּוֹב אָתִי לְבַר נָשׁ מִיּוֹמָא
 דְּאֶתִּי לְאֶתְדַכְּאָה.

לשון הקודש

פְּרַשְׁת וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב

וְזָכַר גַּם דְּוֹד קָרָא לוֹ חֲטָאת, (תהלים נא)
 וְחֲטָאתִי נִגְדִי תָּמִיד, מְשׁוּם שְׁהוּא
 עוֹשָׂה כָּל יוֹם לְאָדָם לְחַטָּא לְפָנֵי רַבּוּנּוּ,
 וַיִּצַּר הָרַע הַזֶּה לֹא זוּ מִבְּנֵי הָאָדָם מִיּוֹם
 שְׁנוּלֵד הָאָדָם לְעוֹלָמִים, וַיִּצַּר הַטּוֹב כָּא
 לְאָדָם מִיּוֹם שִׁבְעָא לְהַטְהַר.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה
 פָּתַח, (תהלים צא) כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ
 לְשִׁמְרֹךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. פְּסוּק זֶה בְּאֶרְוַהּ
 הַחֲבָרִים, שְׁחַרִּי בְּשַׁעָה שְׁאָדָם בָּא
 לְעוֹלָם, מִיַּד מְזַדְמָן עִמּוֹ יִצַּר הָרַע
 שְׁהוּא מְקַטְרַג לְאָדָם תָּמִיד, כְּמוֹ
 שְׁנַאָמַר (בראשית ד) לְפַתַּח חֲטָאת רֹבִץ. מִי

וְאֵימַתִּי אֶתִּי בַר נָשׁ לְאַתְדַּכְּאָה כִּד אֵיהוּ בַר
 תְּלִיבַר שְׁנִין, כְּדִין אֲזִדְּוּג בַר נָשׁ
 בְּתִרְוּוּיָהּ חַד מִימִנָּא וְחַד מִשְׁמַאֲלָא, יִצֵּר טוֹב
 לִימִנָּא וְיִצֵּר רַע לְשְׁמַאֲלָא. וְאֵלִין אֵינּוּן תִּרְוּן מִלְּאֲכִין
 מִמָּשׁ מְמַנָּן, וְאֵינּוּן מִשְׁתַּפְּחִין תְּדִיר בְּתַדִּיהָ דְּבַר נָשׁ.

אֶתִּי בַר נָשׁ לְאַתְדַּכְּאָה, הֵהוּא יִצֵּר הָרַע אֶתְכַּפִּיָּא
 קַמִּיהָ וְשְׁלִיט יְמִינָא עַל שְׁמַאֲלָא. וְתִרְוּוּיָהּ
 מִזְדְּוּוּגִין לְנִטְרָא לִיהָ לְבַר נָשׁ בְּכָל אֲרַחוּיָא דֵּהוּא
 עֶבֶד. הָדָא הוּא דְכַתִּיב כִּי מִלְּאֲכִין יִצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרָךְ
 בְּכָל דְרַכִּיךְ.

רַבִּי אֶלְעָזָר מִזְכִּיר לִיהָ לְהַאי קְרָא בְּיַעֲקֹב,
 דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזַמִּין בְּתַדִּיהָ מִלְּאֲכִין
 מִשְׁרַיִין מְמַנָּן. בְּגִין דֵּהָא אֵיהוּ אֶתִּי שְׁלִים בְּשַׁבְּטִין
 עֶלְאִין בְּלָהוּ שְׁלִמִין בְּדָקָא יְאוּת, כְּמָה דְּאֶתְמַר

לשון הקודש

וּשְׁנֵיהֶם מִזְדְּוּגִים לְשַׁמַּר אֶת הָאָדָם
 בְּכָל דְרַכִּיו שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 כִּי מִלְּאֲכִין יִצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרָךְ בְּכָל
 דְרַכִּיךְ.

רַבִּי אֶלְעָזָר מְבַאֵר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה
 בְּיַעֲקֹב, שֶׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא הִזְמִין עִמּוֹ
 מִלְּאֲכִים מַחֲנוֹת מְמַנִּים, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי
 הוּא כָּא שְׁלֵם בְּשַׁבְּטִים עֲלוּיָנִים כְּלָם

וּמַתִּי כִּי אָדָם לְהַטְהִיר? בְּשֶׁהוּא בֵּין
 שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים, אִזּוּ מִזְדְּוּג הָאָדָם
 בְּשְׁנֵיהֶם, אֶחָד מִימִין וְאֶחָד מִשְׁמַאֲלָא.
 יִצֵּר טוֹב לְיְמִין, וְיִצֵּר הָרַע לְשְׁמַאֲלָא.
 וְאֵלֶּה הֵם שְׁנֵי מִלְּאֲכִים מִמָּשׁ מְמַנִּים,
 וְהֵם נִמְצְאִים תָּמִיד עִם הָאָדָם.

כָּא בֵּין אָדָם לְהַטְהִיר – אוֹתוֹ יִצֵּר הָרַע
 נִכְפָּה לְפָנָיו, וְשׁוֹלֵט הִימִין עַל הַשְּׁמַאֲלָא.

(דבתיב) וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים
 וְאֶתְמַר. וְהָכֵא בֵּינוֹן דְּאַשְׁתְּזוּב מֵיָה דְלָבָן וְהָא
 אֶתְפָּרֵשׁ מֵיָה בְּדִין אֲזִדְוֹנַת עֵמִיָּה שְׂכִינְתָּא וְאֶתּוֹ
 מִשְׁרִיין קְדִישִׁין לְסַחְרָא לִיָּה, וְכִדִּין (דף קסו ע"א) וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאָם וְגו'. וּמֵאֵינֹן מִלְאָכִין שְׂדֵר לִיָּה
 לַעֲשׂוֹ הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים,
 מִלְאָכִים מִמֶּשׁ הוּוּ וְדָאֵי.

פְּתַח רַבִּי יַצְחָק וְאָמַר כְּתִיב, (תהלים לד) חוֹנָה מִלְאָךְ
 יי סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֲצֵם, הָא אֲוִקְמוּהָ. אַבְל
 בְּאַתְרַ חַד כְּתִיב פִּי מִלְאָכִיו יַעֲוֶה לָךְ, מִלְאָכִיו סְגִיֵּאִין,
 וְהָכֵא חַד דְּכְּתִיב חוֹנָה מִלְאָךְ יי סְבִיב לִירְאָיו
 וַיַּחֲלֲצֵם. אֶלֶּא כִּי מִלְאָכִיו יַעֲוֶה לָךְ, אֵלִין שְׂאָר
 מִלְאָכִין. מִלְאָךְ יי סְבִיב דָּא שְׂכִינְתָּא, כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר, (שמות ג) וַיֵּרָא מִלְאָךְ יי אֵלִיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ

לשון הקודש

פְּתַח רַבִּי יַצְחָק וְאָמַר, כְּתִיב (תהלים לד)
 חוֹנָה מִלְאָךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֲצֵם.
 הָרִי פְּרִשׁוּהָ. אַבְל בְּמָקוֹם אֶחָד כְּתִיב
 פִּי מִלְאָכִיו יַעֲוֶה לָךְ, מִלְאָכִיו רַבִּים,
 וְכֵאֵן אֶחָד, שְׂכִינְתּוֹב חוֹנָה מִלְאָךְ ה'
 סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֲצֵם. אֶלֶּא פִּי מִלְאָכִיו
 יַעֲוֶה לָךְ - אֵלוֹ שְׂאָר מִלְאָכִים. מִלְאָךְ
 ה' סְבִיב - זוֹ שְׂכִינְתָּהּ, כְּמֹו שְׂנַאֲמַר (שמות
 ג) וַיֵּרָא מִלְאָךְ ה' אֵלִיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ

שְׁלָמִים בְּרֵאֵוִי, כְּמֹו שְׂנַאֲמַר וַיַּעֲקֹב
 הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים,
 וְנִתְבְּאָר. וְכֵאֵן, בֵּינוֹן שְׂנַעֲוֹל מִלָּבָן וְהָרִי
 נִפְרַד מִמֶּנּוּ, אֲזִי הַזְדוּנָה עִמּוֹ שְׂכִינְתָּה,
 וְכֵאֵן מִחֲנֻת קְדוּשִׁים לְהַקִּיף אוֹתוֹ, וְאֲזִי
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאָם וְגו', וּמֵאוֹתָם
 מִלְאָכִים שְׁלַח לַעֲשׂוֹ, זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹב
 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכִים. מִלְאָכִים מִמֶּשׁ
 הוּוּ וְדָאֵי.

הסנה. ובגין כך הונה מלאך יי סביב ליראיו, לאקפא
 ליה בכל סמריין בגין לשזבא ליה. וכד שכינתא
 שריא בגויה דבר נש, פמה משריין קדישין בלהו
 אנדמנו לתמן.

תא חזי, פד דוד מלפא אשתזוב מאכיש מלך גת
 פדין אמר האי, בגין דשכינתא סחרא ליה
 ואשתזוב מנייהו מאכיש ומעמיה כל אינון דאתקופו
 (ג"א דאקיפו) ביה, מה כתיב, (שמואל א כא) ויתהולל בידם,
 אמאי ויתהולל, וישתגע מיבעי ליה, פמה דאת אמר,
 (שם) כי הבאתם את זה להשתגע עלי.

אלא אחר על תהוא מלה דאמר דוד בקדמיתא
 דכתיב, (תהלים עג) כי קנאתי בהוללים וגו'. אמר
 ליה קדשא בריך הוא תיך עדיין אנת אצמריך
 להאי, פיון דעאל לבי אכיש ואתקופו ביה, מה כתיב

לשון הקודש

הסנה. ולכן הנה מלאך ה' סביב
 ליראיו, להקיפו בכל הצדדים כדי
 להציל אותו, וכשהשכינה שורה בתוך
 האדם, פמה מחנות קדושים כלם
 מנדמנים לשם.

בא ראה, בשדוד המלך נצל מאכיש
 מלך גת, אז אמר את זה, משום
 שהשכינה הקיפה אותו ונצל מהם

מאכיש ומעמו, כל אותם שהתקיפו
 ושהקיפו אותו. מה כתוב? (שמואל-א כא)
 ויתהלל בידם, למה ויתהלל? הנה
 צריך לכתב וישתגע, כמו שנאמר (שם)
 כי הבאתם את זה להשתגע עלי.

אלא חזר על אותו דבר שאמר דוד
 בתחלה, שכתוב (תהלים עג) כי קנאתי
 בהוללים וגו'. אמר לו הקדוש ברוך

וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם, פְּאִינּוֹן הוֹלְלִים דְּקִנְיַי בְּקַדְמֵיתָא, וּכְדִין
אַתָּא שְׂכִינְתָא וְשָׂרְיָא סַחְרֵינָה דְדוּד.

וְאִי תִימָא שְׂכִינְתָא לָא שָׂרְיָא אֶלָּא בְּאַחְסַנְתִּיהּ,
דְּאִיהִי אֶרְעָא קַדִּישָׁא. וְדָאִי לָא שָׂרְיָא בְּגִין
(דִּינְקִין) לִינְקָא מְנָה, אֲבָל לְאַנְנָא שָׂרְיָא. וְהָכָא כִּד אַתָּא
יַעֲקֹב מִפִּי לָבָן בְּלָהוּ מִשְׁרַיִן קַדִּישִׁין סַחְרָן לִיהּ וְלָא
אַשְׁתָּאֵר בְּלַחְדוּדֵי.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה אִי הָכִי (ס"א דְּבַלְהוּ מִשְׁרַיִן קַדִּישִׁין אֲתוּ בְּחַדִּיהּ
וְשְׂכִינְתָא בְּחַדִּיהּ), אֲמַאי כְּתִיב וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ
וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּגִין דְּאָעִיל גְּרַמִּיָּה לְסַפְנָה,
וְהָדָה חָמִי לְהֵיחָא סַפְנָה בְּעֵינָיו, אִינּוֹן אֲתַפְּרְשׁוּ מֵינִיהּ,
וּכְדִין אָמַר קַטְנַתִּי מִכָּל חַחְסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֵת, אֵלִין
אִינּוֹן מִשְׁרַיִן קַדִּישִׁין דְּאֲתַפְּרְשׁוּ מֵינִיהּ.

לשון הקודש

הקדושים הקיפו אותו, ולא נשאר
לְבַדּוֹ.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִם כִּף וּסְ"א שְׂכָל
הַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים בָּאוּ יַחַד עִמּוֹ וְהַשְׂכִּינָה עִמּוֹ,
לְמָה כְּתוּב וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וְגו'?
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִשּׁוּם שְׁהַכְנִיס עֲצָמוֹ
לְסַפְנָה וְהָיָה רוֹאֵה אוֹתָהּ סַפְנָה בְּעֵינָיו,
הֵם פְּרָשׁוּ מִמֶּנּוּ, וְאֵין אָמַר, קַטְנַתִּי מִכָּל
הַחְסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֵת, אֵלֵינוּ הֵם
הַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּפְרְדוּ מִמֶּנּוּ.

הוא: חֲזַקְיָה עֲדִין אֲתָה צְרִיף אֵת זֶה. בִּינּוֹן
שְׂנַכְנַס לְבֵית אֲכִישׁ וְהַחְזִיקוּ בוֹ, מַה
כְּתוּב? וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם, כְּאוֹתָם הוֹלְלִים
שְׂקִינָא בְּהֵם בְּהַתְחַלָּה. וְאֵין בְּאֵה שְׂכִינָה
וְשִׁרְתָּה סְבִיב דְּוּד.

וְאִם תֹּאמַר שְׁהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוּרָה כִּי
אִם בְּנַחֲלָתָהּ, שְׁהִיא הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה –
וְדָאִי לֹא שׁוּרָה בְּעֵבֹר וְשׁוּיִנְקִיס לִינְק
מִסְנָה, אֲבָל שׁוּרָה כְּדִי לְהַגֵּן. וְכֵאֵן
כְּשָׂבָא יַעֲקֹב מִבֵּית לָבָן, כָּל הַמַּחְנוֹת

רַבִּי יִצְחָק אָמַר בְּגִין לְשִׁבְקָא לִיה עִם הָהוּא מִמְנָא
 דְּעֵשׂוּ דְּבַרְשׁוּתָא עֲלָאָה הָוָה אָתִי. וְאֵלִין אֲזֵלִי
 לְמִימַר שִׁירְתָּא דְּמָטָא זְמַנִּיָּהוּ לְשִׁבְחָא לִיה לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּהֵיָא שְׁעָתָא, וּלְבַתֵּר אֶהְדְּרוּ, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֹת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו', וְעָתָה הָיִיתִי לְשֵׁנִי מִחֲנוֹת.
 מִחֲנֵה שְׁכִינְתָּא, וְכָל בֵּיתֶיהָ, (ס"א מִחֲנֵה חַד הָוָה דְּכַתִּיב מִחֲנֵה אֱלֹהִים
 זַח), לְשֵׁנִי מִחֲנוֹת, דְּהָוָה שְׁלִים מְכָל סְטָרִין מִתְרִין
 חוֹלְקִין חוֹר וְסוּמָק.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָא אֲתָמַר, תְּהוּא לִילִיא
 שׁוּלְטָנוּתָא דְּסְטָרָא דְּעֵשׂוּ הָוָה בְּהֵיָא שְׁעָתָא
 דְּהָא כְּתִיב (בראשית א) יְהִי מְאֹרֶת חֹסֶר, וּבְגִין כֶּךָ וַיִּוָּתֵר
 יַעֲקֹב לְבָדוֹ, דְּאֲשַׁתָּאֵר יַעֲקֹב דְּאִיהוּ שְׁמֻשָּׁא בְּלַחֲדוּדֵי,
 דְּאֲתַפְסִיא סִיחָרָא מִן שְׁמֻשָּׁא. וְאֵף עַל גַּב דְּנִטְרוּי

לשון הקודש

שְׁכַתוּב מִחֲנֵה אֱלֹהִים זַח. לְשֵׁנִי מִחֲנוֹת –
 שְׁהִיָּה שְׁלֵם מִכָּל הַצְּדִים מִשְׁנֵי
 חֲלָקִים, לְבָן וְאָדָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָרִי נִתְבָּאֵר אוֹתוֹ
 לִילָה שְׁלֵמוֹן שֶׁל צַד שֶׁל עֵשׂוּ הִיָּה
 בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, שְׁהָרִי כְּתוּב (בראשית א) יְהִי
 מְאֹרֶת חֹסֶר, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב
 לְבָדוֹ, שְׁנֻשָּׁאֵר יַעֲקֹב, שְׁהוּא שְׁמֻשׁ
 לְבָדוֹ, שְׁהִתְכַפְּתָה הַלְבָנָה מִן הַשְּׁמֻשׁ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כְּדִי לְהַשְׁאִירוֹ עִם
 אוֹתוֹ מִמְנָה שֶׁל עֵשׂוּ שְׁהִיָּה בְּאֵרְשׁוֹת
 עֲלִיוֹנָה, וְאֵלָה הִלְכוּ לומר שִׁירָה,
 שְׁהַגִּיעַ זְמַנָּם לְשַׁבַּח אֶת הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, וְאַחַר כֶּךָ חֲזָרוּ. זַחוּ
 שְׁכַתוּב קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל
 הָאֱמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ וְגו',
 וְעָתָה הָיִיתִי לְשֵׁנִי מִחֲנוֹת. מִחֲנֵה
 שְׁכִינְתָּה, וְכָל בֵּיתוֹ. וְס"א מִחֲנֵה אֶחָד הִיָּה,

(ס"א ועם כל דא נטירו) דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא אֶתְעֵדִי מִיְנֵיהּ
מִכָּל וְכָל, וְעַל דָּא לֹא יָכוֹל לוֹ, דְכִתְיִב וַיֵּרָא כִי לֹא
יָכוֹל לוֹ.

אֶסְתַּכַּל לִימִינָא וְחָמָא לְאַבְרָהָם. אֶסְתַּכַּל
לְשִׁמְאֵלָא וְחָמָא לְיִצְחָק. אֶסְתַּכַּל בְּנוֹפָא
וְחָמָא דְאֶתְכַלִּיל מִסְטָרָא דָּא וְאֶתְכַלִּיל מִסְטָרָא דָּא,
בְּדִין וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. בְּחַד עֲמוּדָא דְסָמִיד לְגוֹפָא
דְאִיהוּ לְבַר מִן גּוֹפָא.

וּבְגִין כֶּדֶן חוֹנָה מִלְּאָךְ יִי סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחְלְצֵם,
אֶקִּיף לִיה בְּכָל סְטָרוֹי בְּגִין לְשׂוֹבָא לִיה, וְכֵד
שָׂרָא שְׂכִינְתָּא בְּגִיּוּיָה (ס"א לְגַבִּיָּה) בְּמָה חִילִין וּמִשְׁרִיין
אָתוּ בְּהַדִּיָּה, וּמֵאִינוּן מִלְּאָכִין שִׁדְר לְגַבִּיָּה דְעֵשׂוֹ:

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים, אָמַר רַבִּי אַבָּא וְכִי אִמְאִי
אֶתְעַר אִיהוּ לְגַבִּיָּה דְעֵשׂוֹ, וְטַב הוּא לִיה

לשון הקודש

בְּעֲמוּד אֶחָד הַסְּמוּךְ לַגּוֹף, שְׁהוּא מְחוּז
לַגּוֹף.

וְלִבְנֵי חֲנָה מִלְּאָךְ ה' סָבִיב לִירְאָיו
וַיַּחְלְצֵם, הַקִּיפּוֹ בְּכָל צְדָדֵיו כְּדִי לְהַצִּילוֹ.
וּבְשִׁשְׁרֵתָהּ שְׂכִינָה בְּתוֹכוֹ וּס"א אֵלִינוּ,
בְּמָה חִילוֹת וּמְחַנּוֹת בָּאוּ עִמָּהּ, וּמֵאוֹתָם
מִלְּאָכִים שְׁלַח לְעֵשׂוֹ.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְּאָכִים. אָמַר רַבִּי אַבָּא,

וְאִף עַל גַּב שְׁשִׁמִּירַת וְעִם כָּל זֶה הַשְּׁמִירָה
שְׁלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זָוָה מִמֶּנּוּ מִכָּל
וְכָל, וְעַל זֶה לֹא יָכוֹל לוֹ, שְׁכַתּוֹב וַיֵּרָא
כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ.

הַסְּתַכַּל יְמִינָה וְרָאָה אֶת אַבְרָהָם,
הַסְּתַכַּל שְׁמֵאלָהּ וְרָאָה אֶת יִצְחָק,
הַסְּתַכַּל בְּגוֹף וְרָאָה שְׁנַכְלָל מֵעַד זֶה
וְנַכְלָל מֵעַד זֶה, וְאִזּוּ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ,

לְאַשְׁתּוּקֵי מִנִּיהַ. אֵלֶּא אָמַר יַעֲקֹב יִדְעָנָא דְעֵשׂוֹ דְעֵשׂוֹ חַיִּישׁ
 לִיהַ לִיקְרָא דְאַבְא וְלַעֲלָם לָא אֲרַגְזוּ קַמִּיהַ, וְהָא
 יִדְעָנָא הַזְּאִיל וְאַבְא קַיִים לָא מִסְתַּפִּינָא מִנִּיהַ, אֲבָל
 הַשְּׁתָא דְאַבְא קַאִים בְּעֵינָא לְאַתְפִּיסָא עַמִּיהַ, מִיַּד
 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי יב)
 טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֵּת־כֶּבֶד וַחֲסֵר
 לָחֶם, הַאי קָרָא עַל יַצָּר (דף קסו ע"ב) הָרַע אֲתָמַר, בְּגִין
 דְּאִיהוּ מְקַטְרָנָא תְּדִיר לְגַבֵּי בְּנֵי נָשָׂא, וַיַּצָּר הָרַע אִיהוּ
 אָרִים לְבִיָּה וְרַעוּתִיהַ דְּבַר נָשׁ בְּנֵאוֹתָא וְאִזִּיל אֲבַתְרִיהַ
 מִסְלָסֵל שַׁעְרִיהַ וּבְרִישִׁיהַ עַד דְּאִיהוּ אֲתַנְּאֵי עֲלֵיהַ
 וּמְשִׁיךְ לִיהַ לְגִיתָנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה, הַהוּא דְלָא אִזִּיל אֲבַתְרִיהַ דְּיַצָּר
 הָרַע וְלָא אֲתַנְּאֵי כָּלֵל וּמְאִיךְ רוּחִיהַ וְלְבִיָּה

לשון הקודש

פָּתַח וְאָמַר, (משלי יב) טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ
 מִמֵּת־כֶּבֶד וַחֲסֵר לָחֶם. פְּסוּק זֶה נֹאמַר עַל
 יַצָּר הָרַע, מִשּׁוּם שֶׁהוּא תְּמִיד מְקַטְרָג
 לְבְנֵי אָדָם, וַיַּצָּר הָרַע מְרִים לְבֹו וְרַצּוֹנוֹ
 שֶׁל הָאָדָם בְּנֵאוֹתָהּ, וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו,
 מִסְלָסֵל בְּשַׁעְרוֹ וּבְרִאשׁוֹ, עַד שֶׁמִּתְנַגֵּחַ
 עָלָיו וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ לְגִיתָנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה - אוֹתוֹ שֶׁלֹא הוֹלֵךְ

וְכִי מַה הוּא הַתְּעוּרָר אֵל עֵשׂוֹ? וְטוֹב הֲיָה
 לוֹ לְשַׁתֵּק טַמְנוֹ. אֵלֶּא, אָמַר יַעֲקֹב, יוֹדַע
 אֲנִי שֶׁעֵשׂוֹ חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוֹד אַבְא וְלַעֲלָם
 לָא הֲרַגְזוּ אוֹתוֹ, וְהַרְגִינִי יוֹדַע, שֶׁהוּאִיל
 וְאַבְא קַיִם, אֲנִי פּוֹחֵד מִטְּמוֹ, אֲבָל עֲבָשׁוֹ
 שֶׁאַבְא קַיִם, אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְּפִים עִמּוֹ.
 מִיַּד - וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים, רַבִּי שְׁמַעוֹן